

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg må starte med at sige, at den problemstilling, der rejses i lovforslag nr. L 105, jo alene er regeringens problem. Det er en selvskabt plage, fordi man i 1992 indførte nogle CO₂-afgifter, som ikke kom til at virke efter hensigten, og som efterfølgende blev ændret til nogle grønne afgifter med et afgiftskompleks på 11 love, en fiskal miljøpolitik, kan man sige, som ingen endnu rigtig har forstået hvad går ud på.

Og jeg synes, at L 105 liner sig fint op i rækken af ting, som man har svært ved at følge med i. Det er således, at det faktisk er blevet så vanskeligt, at selv regeringens fornemste medlem har svært ved at forklare, hvad det egentlig er, der ligger i den lovgivning, om det er lette eller tunge processer, om det er med aftale eller uden aftale.

Jeg vil godt sige på Venstres vegne, at det er regeringens egne problemer, som regeringen nu er ved at fægte sig ud af på den ene eller den anden facon, og de øretæver, der må følge med både det at indføre nogle uforklarlige afgifter og nu efterfølgende det at begynde at udfase dem, er også regeringens eget problem. Man har ikke fundet det betimeligt eller fundet anledning til at drøfte disse ting med partiet Venstre. Vi må konstatere, at regeringen har valgt en ny legekammerat på det energipolitiske område, og det må vi jo så tage til efterretning.

Så jeg må sige, at jeg i dag står i den situation, at jeg ikke kan melde klart ud, før vi har haft denne sag i udvalget og har set, hvilke eksempler på ejendommelige beregninger der nu fremstår i forskellige områder af landet. Men jeg kan i hvert fald sige, at det fremgår af lovforslaget, at der er et par paragraffer, som jeg går ud fra at udvalgsarbejdet vil gå i dybden med.

Det gælder bl.a. ændringen i nr. 3, stk. 3, hvor vi må sige, at her har miljø- og energiministeren – vi har set det før – tiltaget sig en hel del egenbeslutninger.

Men det allerværste er vel nok i ændring nr. 5, stk. 3, som jo, så vidt jeg kan læse det, meget ligner en problematik, man ser på Fyn i øjeblikket. Jeg vil gerne sige om ændring nr. 5, stk. 3, at for mig har ministeren her tiltaget sig nogle beføjelser, hvor ministeren selektivt – for der står nemlig ikke, at han skal, men altså selektivt – kan lave forskellige beskatninger på industriel kraftvarme, efter hvordan situationen nu måtte være.

Det er en form for administration af dansk lovgivning, som er dybt, dybt kritisabel, og som

befolkningen – og partiet Venstre selvfølgelig – ikke forstår noget som helst af.

Så jeg må sige til ministeren, at selv om det på en række områder er et skridt i den rigtige retning i at komme ud af alle de problemer, man selv har skabt, så er Venstres stilling i øjeblikket, at vi vil afvente udvalgsarbejdet og se på de eksempler, som dette vil afstedkomme.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Betyder det, at Venstre mener, det er en god idé, at danskernes skattekrone går til tilskud til en elproduktion og dermed også en varmeproduktion i et område, hvor der er tilstrækkelig varme? Jeg tænker på eksemplerne fra Vordingborg og Fyn.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil først sige, at det må være logik for perlehøns, at man ikke sender varmt vand ud i fjorden og bruger ny energi på at producere andet varmt vand inden for det samme område, som planmæssigt er udlagt som kraftvarmeområde for et centralt kraftværk; det må da være logik.

Og så kan jeg ikke, når nu hr. Peter Hansen-Nord ligesom skoser miljøafgifterne, som regeringen har indført, lade være med at fremdrage noget, jeg tidligere har haft fat i. Jeg vil gerne ganske kort citere fra Børsen fra den 25. maj 1994:

»Venstres grønne provo, energipolitisk ordfører Peter Hansen-Nord, fastslog i sidste uge over for dagbladet Børsen, at miljøafgifter er et brugbart og effektivt styringsinstrument i miljøpolitikken, og han opfordrer sit parti til at opgive felttoget mod CO₂-afgiften og sætte andre og vigtigere ting øverst på den politiske dagsorden.«

Se, det er jo fornuftig snak.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen om lovforslagets § 1, nr. 5, stk. 3, hvor jeg må sige: Jamen det kan godt være, der er mange ting, der virker ejendommelige, men det er der sådan set på mange måder ikke rigtig noget at gøre ved, for det, jeg – og jeg tror mange partier herinde – gerne vil til livs, er altså en eller anden tilfældig, hvad skal vi sige, meget lokal lovgivning, som kommer til at ramme enkelte virksomheder.